

Παράκληση εις τον Άγιο Μάρτυρα Θεμιστοκλή

Εὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς
χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου,
ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα
τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν, Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Θεμιστόκλεις, ἀπὸ κινδύνων λύτρωσαι δεινῶν συμφορῶν, θλίψεων κακώσεων, δυσθυμίας καὶ βλάβης, τοῦ δολίου ὄφους, ἵνα πόθῳ τιμῶμεν, σὲ ὡς βοσκὸν λιπόντα τοὺς ἀμνούς, ὑπὲρ ἀγάπης, Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Θεμιστόκλεις, ἴσθι ἡμῶν ταχὺς ἀρωγός. Χ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Θεσπέσιε Μάρτυς Χριστοῦ εὐχάς, σεπτὲ Θεμιστόκλεις, δέξαι πάντων τῶν εὐσεβῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε Κυρίῳ, ὡσπερ εὐῶδες θυμίαμα Ἄγιε.

Ἐν χρόνοις νεότητος Ἀθλητά, ὡς ἄκμων βασάνους, ὑπομείνας καρτερικῶς, λαμπρὲ Θεμιστόκλεις νεολαίας, τῆς χριστωνύμου ἐγένου ἀρχέτυπον.

Μαρτύρων ἀκρότης ποιμὴν καλός, ἀλόγων προβάτων, Θεμιστόκλεις τῶν λογικῶν, ἀμνῶν τῆς ἀγέλης τοῦ Κυρίου, προστάτης ὡφθης καὶ ρύστης ἐκ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ἴδεῖν τὸν Υἱόν Σου ἐν οὐρανοῖς, καὶ κόσμου Σωτῆρα, καταξίωσον Μαριάμ, ἀγνή Θεοτόκε εἰς αἰῶνας, ἀτελευτήτους τοὺς Σὲ μακαρίζοντας.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Στέφος Μύρων Λυκίας καὶ τοῦ Χριστοῦ τίμιον, γέρας Ἐκκλησίας ὑπόθεν, τὴν εὐλογίαν σου, πέμψον ἡμῖν Ἀθλητά, πανευσθενὲς Θεμιστόκλεις, εὐλαβῶς δοξάζουσι, τὴν θείαν μνήμην σου.

Τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει τῇ παναλκεῖ ἡσχυνας, Μάρτυς Θεμιστόκλεις τρισμάκαρ, τοὺς εἰδωλόφρονας· ὅθεν συντρίβειν ἐχθροῦ, καμὲ δυνάμωσον βέλη, νοητοῦ τὸν μέλποντα, σοῦ τὴν ἐνάθλησιν.

Οἱ τὸν Διοσκορίδην τὸν Ἀθλητὴν θέλοντες, ἀνευρεῖν εἰς ὄρος κρυβέντα, σὲ εὔρον βόσκοντα, τοὺς ἄρνας καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὁμολογοῦντα τὴν χάριν, ὑπὲρ ἧς ὑπέμεινας, ἔνδοξον θάνατον.

Θεοτοκίον.

Καταφύγιον κόσμου Μητέρα Θεοῦ δέξαι με, ἐν τῇ ἀσφαλεῖ Σου ἀγκάλῃ, ὡς ὄρνις δέχεται, νοσσία τὰ ἑαυτῆς, ὑπὸ πτερυγῶν τῇ σκέπῃ, τῆς αὐτῆς καὶ σῶσόν με, πόθῳ κραυγάζω Σοι.

Διάσωσον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολυάθλε Θεμιστόκλεις, ἀπὸ βλάβης τοῦ πονηροῦ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς σπεύδοντας πόθῳ τῇ σῆ ἀντιλήψει.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Ὡς ἔχων πολλὴν τὴν παρρησίαν ἔνδοξε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως πρέσβευε, λυτροῦσθαι στενώσεως, καὶ παντοίων κινδύνων ἐκάστοτε, τοὺς ἐκζητοῦντας πίστει σὰς εὐχὰς, σεπτὲ Θεμιστόκλεις γενναιότατε.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λυπηρῶν ἀποδίωξον, ζοφερὰν ὁμίχλην ταῖς σαῖς ἐντεύξεσι, Θεμιστόκλεις πρὸς τὸν Κύριον, ὑπὲρ Οὗ τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Ἐν τῇ θείᾳ σου χάριτι, εὐσεβῶν σεμνύνεται ἡ ὁμήγουρις, Θεμιστόκλεις γενναιότατε, Μύρων τῆς Λυκίας ἄνθος εὖοσμον.

Ἰησοῦν τὸν γλυκύτατον, ἐκτενῶς δυσώπει ὑπὲρ προσφύγων σου, Θεμιστόκλεις αἰτουμένων σου, ἀρωγὴν καὶ ἄγρυπνον συμπάθειαν.

Θεοτοκίον.

Σωματώσασα Κύριον, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε Θεογεννήτρια, τὸν λυτρώσαντα τοὺς μέροπας, ἐκ φθορᾶς παθῶν με ἀπολύτρωσαι.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰασαι ψυχῆς, Θεμιστόκλεις ἀλγηδόνας μου, καὶ θεράπευσον τὰς νόσους τῆς σαρκός, ὃ τοὺς πόνους ὑπομείνας τῆς ἀθλήσεως.

Σύντριψον ἐχθροῦ, τὰς δυνάμεις καρτερώτατε, Θεμιστόκλεις κινουμένας καθ' ἡμῶν, ἀηττήτοις ὅπλοις θείων σου δεήσεων.

Θλίψεων ἡμῶν, ἀποδίωξον τὴν ζόφωσιν, καὶ ἀνάτειλον ἡμέραν χαρμονῆς, Θεμιστόκλεις τοῖς τρανῶς σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Ίλεως ἡμῖν, Σὸν σεπτὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, καταφεύγουσιν ἐν πίστει ἀκλινεῖ, τῇ ἐνθέρμῳ προστασίᾳ Σου Μητρόθεε.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἦρίστευσας, ἐν ταῖς μάχαις Ἄγιε, Θεμιστόκλεις κατ' ἀνόμου Δεκίου, καὶ ὡσπερ ἄκμων στερῶδες ὑπομείνας, ὀξέων ἡλῶν τὰς ξέσεις ἠξίωσαι, τῆς Βασιλείας Οὐρανῶν, ἧς ἡμᾶς κληρονόμους ἀνάδειξον.

Μαρτύριον, Θεμιστόκλεις πάνδεινον, ὑπομείνας ἐπὶ ξύλου ἐτάθης, καὶ σιδηροῖς ἡλοῖς μάκαρ ἐξέσθης, Χριστοῦ προσφέρων τὸ πάντιμον ὄνομα· διὸ καὶ χάριν εἰληφώς, πρεσβευτῆς ἡμῶν γέγονας ἔνθερμος

Ὡς ἄσειστον, βάθρον θείας πίστεως, καὶ Μαρτύρων σὲ τιμῶντες κρηπίδα, ταῖς σαῖς λιταῖς Θεμιστόκλεις ἀνδρεῖε, ἐν συμφοραῖς καὶ δεινοῖς καταφεύγομεν, καὶ ἐκβοῶμεν μυστικῶς· χαῖρε Μάρτυς Κυρίου μεγάλαθλε.

Θεοτοκίον.

Νῦν κράζομεν, εὐλαβῶς ἰλέωσαι, Θεοτόκε τὸν ἐκ Σοῦ γεννηθέντα, ἡμῖν τοῖς πταίσασι Τούτῳ πολλάκις, ἵνα παισμάτων συγχώρησιν λάβομεν, οἱ ἀφορῶντες πρὸς τὴν Σὴν, ἀρωγὴν καὶ ταχεῖαν βοήθειαν.

Διάσωσον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολύαθλε Θεμιστόκλεις, ἀπὸ βλάβης τοῦ πονηροῦ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς σπεύδοντας πόθῳ τῇ σῇ ἀντιλήψει.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων Σου.

Βοσκέ προβάτων ἀλόγων πανάμωμε, Λυκίας Μύρων βλαστὲ ἐνθεώτατε, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ ἀξιύμνητε, ἡμῶν λιτὰς Θεμιστόκλεις προσάγαγε, πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Κύριον.

Προκείμενον

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε´ 17 - στ´ 2, 17 - στ´ 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε

ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ελεῆμον, ελέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅλην αποθέμενοι.

Ἀνδρικῶ φρονήματι, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἀκλινῶς διήνυσας, Θεμιστόκλεις ἔνδοξε γενναιότατε, καὶ πολλῆς χάριτος, μέτοχος ἐδείχθης, διὰ τοῦτό σου δεόμεθα· Μάρτυς μέγалаθλε, φύλαττε ἀτρώτους σοὺς πρόσφυγας, στενώσεως κακώσεων, καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος, σαῖς θερμαῖς πρεσβείαις, πρὸς Κύριον τοὺς ὕμνους μελιχροῖς, ἀνευφημοῦντας σὴν ἄθλησιν, τὴν στερῶν καὶ πάντιμον.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Δεκίου τὴν πλάνην, στιγματίσας σοῖς λόγοις βοσκὴν στερῶν ψυχε, ἐκ σιδηρῶν ὀξέων, ἐδέξω ἡλων ξέσεις· ὅθεν πόθω τιμῶντές σε, τὰς πρὸς Θεόν σου λιτάς, θερμῶς ἐπιζητοῦεν.

Ἀκατάβλητε Μάρτυς, Θεμιστόκλεις Δεκίου ὄφρῦν ἐνστάσει σου, ὁ καθελὼν ἀνδρεία, τυράννου ἀοράτου, τὴν κακίαν ταπείνωσον, δι' ἧς περᾶται ἡμᾶς, ἀπὸ Θεοῦ μακρύνειν.

Χάριν πᾶσιν ἐξαίτει, καὶ βοήθειαν θείαν τοῖς σοὶ προσφεύγουσιν, ἐκ πόθου

Θεμιστόκλεις, Μαρτύρων ἀλκιφρόνων, ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, σὲ γὰρ προστάτην
θερμόν, κατέχομεν πρὸς Κτίστην.

Θεοτοκίον.

Ἵπερύμνητε Μῆτερ, Θεοτόκε Παρθένε ἢ σωματώσασα, ὑπερφυῶς τὸν Λόγον,
Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, Λυτρωτὴν πᾶσιν βράβευσον, ἡμῖν τοῖς δούλοις τοῖς
Σοῖς, ὑγείαν κατ' ἄμφω.

Ἦδὴ ἡ´. Τὸν Βασιλέα.

Στέφος ἔχει, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ τὰ Μύρα Λυκίας σε γέρας, θεῖον
Θεμιστόκλεις, Μαρτύρων κοσμιότης.

Ἄνθος εὐῶδες, τῶν μεγαλάθλων Μαρτύρων, ὁ σοῖς ἄθλοις μυρίσας τὴν κτίσιν,
δειξὸν Θεμιστόκλεις, ἡμᾶς ἀγάπης ἄνθη.

Ῥῦσαι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν ψυχοκτόκων, Θεμιστόκλεις τοῖς σοὶ
προσιόντας, καὶ ὑμνοῦντας ἄθλους, τοὺς σοὺς Μεγαλομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Ἵς Θεοτόκον, τοὺς μεγαλύνοντας πίστει, Σὲ αἰεὶ ἀπειρόγαμε Κόρη, ῥῦσαι
χαμαιζήλων, παθῶν καὶ νοσημάτων.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Γενναῖε Θεμιστόκλεις, λάμπων ἀγλαΐα, μαρτυρικῇ σκοτασμοῦ με ἐκλύτρωσαι,
καὶ πρὸς τὸ φῶς ἀπαθείας με καθοδήγησον.

Ὅμοσκηνε Μαρτύρων, θείων Θεμιστόκλεις, Χριστῷ σὺν τούτοις αἰεὶποτε
πρέσβευε, πάσης στενώσεως ῥύεσθαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Συντήρει σοὺς ἰκέτας, ἀσινεῖς μανίας, τοῦ πονηροῦ Θεμιστόκλεις ἀλάστορος,
ὀλέτα πλάνης εἰδώλων θεοειδέστατε.

Θεοτοκίον.

Χαρίτων οὐρανίων, ἄσυλον ταμεῖον, Θεοκυῆτορ Παρθένε χαρίτῳσον, τοὺς εἰς
αἰῶνας αἰώνων Σὲ μεγαλύνοντας.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,
Χαίροις Θεμιστόκλεις πανευσθενές, Μύρων τῆς Λυκίας, γόνε τίμιε καὶ σεπτέ·
χαίροις Ἀθλοφόρων, προσθήκη στερβροψύχων, καὶ πίστεως Κυρίου, εὖχος
πολύτιμον.

Βόσκων τοὺς σοὺς ἄρνας ἐν τοῖς δρυμοῖς, Μύρων τῆς Λυκίας, ὠμολόγησας
εὐθαρσῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, τρισμάκαρ Θεμιστόκλεις, καὶ ἐξ ὀξέων
ἤλων, ξέσεις ὑπέμεινας.

Ἦνεγκας ἀσμένως τῆς σῆς σαρκός, ξέσεις ἐξ ὀξέων, ἤλων Μάρτυς
πανευσθενές· ὅθεν Θεμιστόκλεις, καὶ στέφος ἐξ ἀχράντων, χειρῶν τοῦ
Ζωοδότου, εἴληφας ἄφθαρτον.

Νόσων ἀνιάτων καὶ ζοφερῶν, ἀνωτέρους τήρει, τοὺς ἰκέτας σου Ἀθλητά,
μάκαρ Θεμιστόκλεις, καὶ πειρασμῶν παντοίων, ἀπάλλαττε τοὺς πόθω,
ὕμνολογοῦντάς σε.

Σὺν σεπταῖς χορείαις τῶν Ἀθλητῶν, παρεστῶς Κυρίω, καθικέτευε ἐκτενῶς,
δοῦναι Θεμιστόκλεις, τοῖς σὲ ἀνευφημοῦσι, ὑγείαν κατ' ἄμφω, ῥώμην καὶ
δύναμιν.

Πάντας τοὺς τιμῶντάς σου εὐλαβῶς, μνήμην τὴν ἀγίαν, καὶ γεραίροντας σοὺς
σεπτούς, πόνους μαρτυρίου, συντήρει Θεμιστόκλεις, ἀτρώτους τῆς μανίας, τοῦ
παναλάστορος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ
Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μάρτυς, Θεμιστόκλεις τοῦ Χριστοῦ, Μύρων τῆς Λυκίας κοσμητορ, καὶ γόνε περικλεές, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τὸν πάντων Κύριον, καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων μνήμην σου, τὴν ἀεισέβαστον, πέλεις γὰρ ἡμῶν παραστάτης, ἐν ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου, καὶ θερμὸς ἀκέστωρ ἀθλοφόρητε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' ευχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.